

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ
ΕΘΝΑΡΧΗ
ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ Γ΄
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ»
ΛΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΤΣΙΔΗ

ΑΝΕΔΕΙΧΘΗ
«ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΟΧΟΣ
ΕΝ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙ ΠΑΣΙ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙΣ ΑΥΤΟΙΣ,
ΒΑΣΙΛΙΚΟΙΣ ΔΗΠΟΥ
ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΩΝ ΓΝΩΡΙΣΜΑΣΙ,
ΣΚΗΠΤΡΩ, ΠΟΡΦΥΡΑΙ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ ΔΙ' ΕΡΥΘΡΩΝ».

Λεόντιος, Ἱερεὺς, Μέγας Σκευοφύλαξ τῆς Κύπρου

«Ο μέγας μας Νεκρός, πού τιμοῦμε σήμερον, δὲν ἀπέθανεν. Ἡ γλυκεῖα καὶ ἀγωνιστικὴ Του μορφὴ σελαγίζει ἀθάνατος εἰς τοὺς γαλανοὺς αἰθέρας τῆς Πατρίδος μας. Πνέει μὲ τὰς γλυκείας αὔρας εἰς τὰ δάση τῶν βουνῶν μας καὶ εἰς τοὺς κάμπους τῆς δύσμοιρης Πατρίδος μας καὶ μᾶς ἐμψυχώνει μὲ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἥρωισμοῦ Της καὶ τοὺς ἀγῶνάς Της γιὰ τὴν Ἐλευθερίᾳ τῆς Πατρίδος μας!

Τὸ ἀθάνατο πνεῦμα τοῦ Ἀρχιθύτου τῆς Κύπριδος Ἐκκλησίας, ἐνοικεῖ τὴν στιγμή αὐτὴ παντοῦ. Ἐνοικεῖ κυρίως μέσα εἰς τὰς ψυχὰς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ καθοδηγεῖ τὰ βήματά του πρὸς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν Του ἰδανικῶν! Μᾶς χρεώνει μὲ τὰς διαχρονικὰς ἀξίας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας! Μᾶς ἐμπνέει, τέλος, πρὸς τὰς ὑπερουσίας ἀξίας τῆς Χριστιανικῆς Του Ἀγάπης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Του Ἀρετῆς **«ὕπὲρ ὧν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε»!**

Ἐπίλογος τοῦ ἐπιμνημόσυνου λόγου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου τοῦ Β΄, πού ἐκφώνησε στίς 03 Αὐγούστου 2013, στὴν Ἱερά Μονὴ Κύκκου, μὲ τὴν εὐκαιρίᾳ τῶν ἑκατὸ χρόνων ἀπὸ τὴ γέννησή Του καὶ τριανταεξὶ ἀπὸ τὴν κοίμησή Του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΤΣΙΔΗΣ
 ΔΡ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.
 ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
 ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ΄
 ΚΑΙ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ
 ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
 ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Φωτογραφίες από την παρασημοφόρηση του αείμνηστου Ανδρέα Μιτσίδη.

Ὁ κύριος Ἀνδρέας Μιτσίδης ἀνήκει, ὄντως, στὴν ἐκλεκτὴ ἐκείνη χορεία τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ πνεύματος πού «ἠγάπησαν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου» (2 Τιμ.4,8). Γι' αὐτὸ καὶ ἀγωνίστηκε συνειδητὰ νὰ ἐμφυσησῇ τὸν βιωματικὸ Θεῖο λόγο στὶς ψυχὰς τῶν μαθητῶν του, **ὡς Καθηγητῆς**, νὰ ἐμπνεύσει στοὺς καθηγητὲς τὸ ὑψηλὸ Θεολογικὸ ἥθος καὶ ζῆλο, **ὡς Ἐπιθεωρητῆς** καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα στὶς ψυχὰς τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς δόκιμος καὶ γλαφυρὸς **Συγγραφέας**.

Συνεπῶς, κι' ἐμεῖς, πολυσέβαστέ μας κύριε Ἀνδρέα Μιτσίδη, κατὰ τὴν εὐσημη αὐτὴ ἡμέρα, δικαιούμεθα, παράλληλα μὲ τὸν «**πρέποντα ἔπαινον**» νὰ διερμηνεύσουμε, ἐκ μέρους τῆς Συνόδου, αὐτὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ βαθύτατου σεβασμοῦ μας πρὸς τὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας, ἡ ὁποία **ὁμοθυμαδὸν** ἀποφάσισε νὰ Σᾶς ἀπονεύμῃ **τὸ μέγα χρυσοῦν παράσημο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα**, πού ἀποτελεῖ τὴν ἀνώτατη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τὸ παράσημο αὐτὸ θὰ συμβολίζει ἐσαεὶ τὴν ἀγάπη ὅλων τῶν Ἀγίων Συνοδικῶν, τὸν βαθύτατό μας σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸ πολυσέβαστό Σας πρόσωπο, γιὰ τὴν πολυτιμότετη προσφορά Σας πρὸς **τὴν ἱερὰ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας**, πρὸς **τὴν πεφιλημένη μας Πατρίδα** καὶ πρὸς τὴ **Μητέρα Ἐκκλησία**.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς παρασημοφόρησης τοῦ μακαριστοῦ Ἀνδρέα Μιτσίδη, στίς 30 Νοεμβρίου 1912.